



தமிழர்களின் கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று பார்க்கும் போது எனக்கு ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது. எப்போதும் கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று வரும் போது நம் நாட்டுப் பண்களும், அவர்களது பொட்டும், தாலியும், உட்கைகளும் தான் அலசப்படுகின்றன.

ஏன் எமது நாட்டு ஆண்களுக்கென்று கலாச்சாரம் பண்பாடு எதுவுமே இல்லையா?

கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று பார்க்கும் போது அங்கு எத்தனையோ விடயங்கள் அடங்குகின்றன. ஆனால் எமது பட்டினம் நங்களும், ஒட்டுவெட்டுக்களும் பண்களின் பொட்டும், தாலியும், உட்கையும் தான் விவாதத்துக்கான கருக்கள் என்று சொல்லிக் கதைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றன.

அதையும் தாண்டிப் போவதானால் பண்களின் மறுமணம் பற்றிப் பேசுகின்றன. ஆனால் ஆண்களின் மறுமணம் பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஆண் மறுமணம் செய்து கொள்வது அதிசயமான விடயமே இல்லையாம். மனைவி இறந்த வீட்டுக்குள்ளேயே அவனுக்கு மறுமணம் பேசி, அவனது மனைவியின் தங்கையை யோ அல்லது உறவுப் பண்ணையோ நிச்சயித்து விடுவார்கள். ஏனென்றால் அவன் ஒரு ஆணாம். அவனுக்குத் துணை தேவையாம்.

ஆனால் பண்ணைக்கு மட்டும் கணவன் இறந்தவுடன் பொட்டை அழித்து, தாலியைக் கழற்றி, வளையச் சலே உடுத்த வதைத்து, 'இனி உனக்கு ஆசாபாசம் எதுவுமே வரக்கூடாது' என்று சொல்லி, மடலையில் தள்ளி விடுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவன் ஒரு பண்ணை. அவனுக்குத் துணையை தேவையில்லையாம். ஆசையை வரக்கூடாது. இனி அவன் இறக்கும் வரை தனிமதைத் தீயில் வெந்து துடிக் வணைடுமாம்.

இது என்ன நியாயம்?

ஆண்க்கும் பண்ணைக்கும் என்று இப்படி வெவ்வேறு கலாச்சாரத்தையோ பண்பாட்டையோ உருவாக்கியது யார்?

பண் ஒன்று பிறந்து விட்டாலே பொன் வணைடும், பொருள் வணைடும், அவளை நல்லவன் கையில் கொடுத்து விடவணைடும். என்று சிந்திக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள் பற்றோர்கள். தமது ஆசைகளைக் குறைத்து, தேவைகளைத் தவிர்த்து அந்தப் பண்பிள்ளைக்காகச் சமீகத் தொடங்கி விடுவார்கள். முக்கியமாக ஆசிய நாடுகளில், குறிப்பாக இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பண்ணைப் பற்றவர்கள் மிகவும் பரிதாபத்துக்கு உரியவர்களாகி விடுகிறார்கள்.

ஆசை ஆசையைப் பண்ணைப் பற்று விட்டு அவளது ஒவ்வொரு வளர்ச்சியிலும்

Written by சந் திரவதனா

Thursday, 23 July 2009 22:25 - Last Updated Thursday, 14 April 2016 07:11

களிக் க வணெ ண் டியவர் கள் , ந்ரெுப் பமை மடியில் கட் டிக் க கொண் டு வாழ் வது ப்ோலத் தவிப் புடன் வாழ் கிறார் கள் . வாழ வகை கப் புடுகிறார் கள் . ஓரே ஓர் பணெ ண் குழந் தயைப் பபெ ற்றவர் களுக் க இந் தக் கதி என றால் , நான் கநெ து பணெ ண் களைப் பபெ ற்றவர் களின் நிலையைச் சொல் லவதே தவேயில் லை.

ஏதோ, ஓர் பணெ ண் பிறந் ததே `இன் னொர்ுவன் கையில் பத் திரமாக ஓப் ப்டகை கப் புட் டு, அவனிட் ம அடங் கி, ஓடங் கி, அவனுக் கு ஆக் கிப் ப்ோட் டு, அவன் அடித் தாலும் , உதைத் தாலும் அக் கம் பக் கம் த்ரெய விடாது அவன் மானத் தகை காத் து, அவனதை தாய் மயைுடனும் , த்ோழ்மயைுடனும் கவனித் து, பிறந் த வீ ட் டின் ப்ரெுமயைகை கப் பதற் கே என பது ப்ோல் இரூக் கும் அவர் கள் ச்யெற் பாடு.

இந் த நியதியில் எந் த மாற் றமும் ஏற் படக் கப டாது. அப் படி மாற் றம் ஏற் ப்டுவதே ஓர் தப் பான விடயம் என பது ப்ோலவதே காலங் காலமாக எல் லாம் ந் டபெற் றுக் க கொண் டும் வரூகின் றன. யாராவது ஓர் பணெ ண் இந் த நிலை மாற் றவணெ ண் டும் என று குரல் கொட் டுத் தாலதே, 'அவள் கலாச் சாரம் , பண் பாடு எல் லாவற் றயைும் காலுக் குள் மிதிக்கிறாள் ' என று கப ச் சலிடுகிறது எமது சமுதாயம் .

எமது பண் பாட் டின் படி 'ஓர்வனுக் கு ஓர்வத் தி' என ற வரையறயைான கோட் பாடு, மிகவும் ப்ோற் றப் பட் வணெ ண் டிய ஓன் றுதான் . ஓர்வனுக் கு ஓர்வத் தியாக வாழும் ப்ோது மனதுக் கும் மகிழ் ச்சி. நிறைவு. முக் கியமாக எய் ட் ட்ஸ் ப்ரெச் சனை இல் லை. வ்றே பாலியல் சம் பந் தமான ந்ோய் களுக் கும் சந் தர்ப் பம் இல் லை.

ஆனால் ஆண் கள் மனவை இரூக் கையில் வ்றே பணெ ண் ணுடன் த்ொடர்பு கொண் டால் , 'ஆண் கள் ச்றே கண்ட இடத் தில் மிதித் து தண் ணீ ர் கண்ட இடத் தில் கழுவுவார் கள் . பணெ ண் கள் கண் டு கொள் ளக் கப டாது' என கிறார் களதே. இதுவும் த்மிழர் பண் பாடா?

பணெ ண் ணுக் கு மட் டும் 'ப்ொம் பிளை சிரிச் சாப் ப்ோச் சு. புகையில்லை விரிச் சாப் ப்ோச் சு...' என கிறார் களதே.

எமது பண் பாட் டில் ஏனிந் தப் பாகுபாடு? எமது கலாச் சாரமும் பண் பாடும் பணெ ண் களுக் கு மட் டுந் தானா? ஏனிந் தப் பாரப் ட்சம்?

□□□□, □□□□□□

அத் த்ோடு தாலி என று இன் று விவாதிக் கப் புடுகிறததே, இது, ஆதிகாலத் தில் தாலம் ஆகிய பனை ஓலயைினால் ச்யெ யப் பட் டு அணியப் பட் ட்தாலயே தாலி என ற ப்யரபைப் பபெ ற்றது என று கப றப் புடுகிறது. பின் னர் இந் தத் தாலிக் காய் வ்றெும் மஞ்சட் காயாகவதே இரூந் தது. அதாவது நாம் சமயைலுக் குப் பாவிக்கும் மஞ்சள் . ஏன் த்ரெயுமா? மஞ்சள் ஓர் இயற் கயைான கிரூமி நாசினி. இரூவர் த்ரூமண பந் தத் தில் இணயைும் ப்ோது,

ஓர்வரில் இருக்கும் துற்றுகுக் கிரும்பிகளோ, நோய்களோ மற் றவரல அணுகாமல் இருக்கவும், கிரும்பிகளச சாகபிக்கவும்ே இந்த மஞ்சள் காய பயன் படுத தப் பட்டது.

இதே காரணுத துகக் காகத தான மணமக்களின் உடகைளிலும் மஞ்சள் பஃசப் பட்டது. ஓர் கிராமத தில் இருந்து இன்னொர் கிராமத துக்கு அனுப்பப் படும் திரும்ண அழபை பிதழுடன் நோயக் கிரும்பிகள் சனெற் று விடாதிரும்புவே, அழபை பிதழ் மஞ்சள் பஃசி அனுப்பப் பட்டது. இதுவே நாளடகைவில் மஞ்சள் பத்திரிகை என றபயெரில் வரத் துடங் கியது. மஞ்சட காயக, மஞ்சள் தணண் றில் துயத் துடுத் த நுலில் கட்பித் தாலியாக அணிந்த காரணமே வறூ. ஆனால் அதுவே நாளடகைவில் தங் கத் துக்கு மாறிலிட் தது.

இப்போது இங் ககே வளெளி நாடுகளில் அவரவர் வசதிக் கறேப் 30 பவுணிலும் 40, 50, 60, 70 பவுண்களிலும் கஃடத் தாலிக் கஃடி சயெ்து பஃடுத் திரிகிறார்கள். இதற்குப் பஃயக் கலாச சாரம் என றும் ஓர் பயெர் வதை திரும்பிகிறார்கள். எமது கலாச சாரம் என ன 70 பவுணில் தாலிக் கஃடி பஃடச சஃலக் கிறதா?

இதே நரேத தில் நவரத் தினங் கள், தங் கங் கள்... இவகைளுகுக் சில நோயக் கள் எம் மக அணுகாமல் துடுக்குத் தன் மகைளும், சில நோயக் களைத் தீ ரக் கும் தன் மகைளும் உள்ளன. அத் துஃடு காது குத் துதல், மஃகக் குத் துதல் பஃன றவகை அக் கு பஞ்சர் மஃறயிலமநத் த மரூத் துவரீ தியிலான நன் மகைளகை எமக் குத் தரூகின றன.

இதே பஃலத் தான பஃட்டும். மஃலிககைகள் கஃண்டு சயெய் பஃடும் பஃட்டகை, நறெற் றிப் பஃட்டில் வகைக் கும் பஃது அது மரூத் துவரீ தியாக உடலுக் கு நல் ல குளிர் ச சியயும், நன் மகைளும் தரூகிற்து.

இப்படியான நல் ல காரணங் களுக் காகக் கஃண்டு வரப் பட்ட பல விடயங் கள் இப்பஃ தடம் மாறிலி, அவரவர் வசதிக் கறேப் பல

அடாவடித் தனங்கள் புகுத்தப்பட்டும், கலாச்சாரம் பண்பாடும் என பதற்கு என்ன அர்த்தங்கள் என்று திரியாமலே பண்கள் மலே திணிக்கப்பட்டாள் என. கலாச்சாரம், பண்பாடும் என்ற பெயரில் எமது பண்கள் அடக்கப்பட்டுகின்றனர். அடிமையே பட்டத்தப்பட்டுகின்றனர்.

முதலில் எமது கலாச்சாரத்தில், பண்பாட்டில் புகுத்தப்பட்ட அடாவடித் தனங்கள் களையப்பட்டும், தவேயான நல்ல புதிய விடயங்கள் புகுத்தப்பட வேண்டும்.

கொட்டும் பணியில் சலேவை அணிவதுதான் எமது பண்பாடும் என்று சொல்லிச் சலேயை உன் சலெல்ல முடியுமா? அல்லது ஆண்களால் வடேடியுடன் சலெல்ல முடியுமா?

சில விடயங்கள் காலத்துக்கறேப் நரேத்துக்கறேப் இடத்துக்கறேப் மாறத்தான் வேண்டும். கலாச்சாரம் என்ற முறையில் கட்பிக் காக் க எம்மிடம் வேறு எத்தனையோ நல்ல விடயங்கள் உள்ளன. அவகைகைக் கட்பிக் காப்போம்.

ஐயோ...?

1999

ஐயோ...? - ஐயோ...? (உலகப்பண்கள் தினம் சிறப்பு நிகழ்ச்சி - 8.3.2000)

ஐயோ...? - ஈழமுரசு - பாரிஸ் (20-26 சித்திரை-2000)

[மின்னில் - நாளைய பண்கள் சூயமாக வாழ...](#) (March 2016)

[Comments](#)